

[Wilhelm.]

er, giver bedre vilkår for deres lønarbejdere end andre sektorer. Der står i forslaget's spalte 2, at de ansatte i energisektoren skal have en anstændig løn for deres ansvarsfulde arbejde, og de skal sikres demokratisk medbestemmelse. Vi synes ikke, der er noget som helst, der tyder på, at sådanne ting i de offentlige sektorer, vi i forvejen kender i dette samfund, automatisk eller for den sags skyld lettere skulle blive opfyldt dér end andre steder.

Lad mig bare erindre om, hvad det er for et slagsmål, som voksne mennesker i dag er nødt til at føre for under Københavns kommune at komme op på lønninger over 12 kr. i timen. Det er ikke staten, kan man sige, men jeg tror heller ikke, at de fleste inden for statsbanerne eller inden for posten ville finde, at der dér, selv om det er en statslig sektor, er opfyldt noget særligt i retning af en anstændig løn eller en demokratisk medbestemmelse. Man er udsat for rationaliseringsplaner, man er udsat for løntryk, man er udsat for tempoopskruning, sådan set i samme grad, som man er det ude i den øvrige del af det kapitalistiske samfund.

Derfor kunne der godt være andre og særlige grunde til at vurdere nationaliserings eller statsovertagelsers hensigtsmæssighed. Man behøver ikke at have alle disse forestillinger om lyksalighederne ved det for at finde, at det i visse tilfælde kunne være fornuftigt alligevel at gribe til sådan et middel. Jeg kan henvise til, at vi da selv har foreslået det på et enkelt område med VS' forslag vedrørende ekspropriation af olie- og gasforekomsterne i Nordøen og for den sags skyld undergrundsforekomsterne i Danmark i det hele taget. Vi har også beskrevet den problematik, vi finder der er omkring disse ting, i forbindelse med det forslag, og jeg vil da ikke lægge skjul på, at vi finder, at det nok er det sted overhovedet, hvor der er de fleste og de bedste argumenter for overhovedet at bevæge sig ind på ekspropriations-, statsovertagelses-, nationaliseringsgebet, eller hvad man nu vil kalde det.

Men der kan da være andre områder også, og jeg vil ikke afvise, at energisektoren bredere end det, vi har foreslået, bør komme ind i billedet, så på den baggrund vil jeg sige, at VS er parat til at gå ind i helt seriøse drøftelser og overvejelser vedrørende den del af indholdet i DKPs forslag her.

Men så må jeg samtidig tilføje, at vi ikke vil være med til at foregive det, der står, at det er

løsningen på energiproblemet. Det var én ting.

Vi vil heller ikke være med til at foregive det, der står i spalte 2, og som jeg har nævnt, at der skulle være denne større garanti for medbestemmelse og anstændig løn, hvis det blev en statslig sektor, med de eksempler, jeg har givet fra posten, DSB osv.

For det tredje vil vi heller ikke være med til en formulering som den, der står, at man skal sikre uafbrudt leverance til forbrugerne i Danmark. Den kunne efter vores mening have været brugt, hvis den havde eksisteret, imod oliechaufførerne i deres lønkamp for nylig, og den ville for den sags skyld i fremtiden, hvis den står der, kunne anvendes mod alle lønarbejdere i energisektoren i kommende lønkampe. Det er nok ikke det, man har lagt i det, men det vil den kunne bruges til.

For det fjerde vil vi under ingen omstændigheder vide af en udlægning af teksten, der svarer til det, der står i punkt f i bemærkningerne, hvor forslagsstillerne på bedste nyimperialistiske vis én gang for alle har besluttet, at det er den danske stat, der ejer grønlandernes naturressourcer i den grønlandske undergrund. Vi er uenige på det punkt, og vi vil ikke være med til forslaget, hvis det står der.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ib Nørlund)
(DKP):

Jeg skylder måske først at oplyse hr. Erik Holst om, at hr. Knud Jespersen i dag er udsendt i offentligt hverv, og at jeg var det på det tidspunkt, da forslaget blev fremsat. Sådan er det altså sket, at jeg er ordfører for forslagsstillerne.

Jeg behøver jo ikke sådan ligefrem at strømme over af taknemlighed over den måde, som man har modtaget forslaget på. Nogle af indvendingerne var at forvente, men der er måske nogle af de senere, som nok har kunnet forbavne en lille smule. Det er naturligvis rigtigt, at dette forslag har været fremsat tidligere, i januar 1974 var det for at blive nøjagtig, men i en tilspidset krisesituation, og det blev fremsat her i efteråret i en anden situation, der tilspidsede problemerne.

Det har nok influeret på visse formuleringer, at vi netop gerne har villet fremhæve noget af kontinuiteten i den måde, vi har stillet problemerne op på. Jeg skal ikke bestride enkelte enkeltheder, som er draget frem, og som kunne have været formuleret heldigere. Jeg vil godt